57e jaar. — Nr 57. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag 14 Mei 1910.

Men schrift in te Tongeren [illegible], Oud Log, uitgever en eigenaar van [illegible].

De [illegible] dag.

Aankondigingen of mededeelingen [illegible] daan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Ingeval men per week : 6 fr. per jaar.
Twee » 5 »
Een » 4 »
Een bijblad verschijnt alle zondagmiddag.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

EERSTE BLAD

TONGEREN, DEN 14 MEI 1910.

Kieskronijk.

De lijsten.—Ziehier de opsomming der lijsten, in de verschillende arrondissementen voorgesteld :

Provincie Antwerpen.

Antwerpen — 6 lijsten : Meeting, liberalen, socialisten en drie lijsten elk met een enkelen candidaat.

Mechelen. — 3 lijsten: katholieken, kartellisten en daensisten.

Turnhout. — 2 lijsten : katholieken en kartellisten.

Braband.

Brussel. — 7 lijsten, te weten : katholieken, liberalen, socialisten, daensisten, Walen, lijst Hellinckx en een afzonderlijk kandidaat, den heer Merget.

Leuven. — 3 lijsten : katholieken, liberaal-socialistisch kartel en eene lijst afgescheurde katholieken

Nijvel. — 2 lijsten : katholieken, kartellisten.

West-Vlaanderen.

Brugge. — 4 lijsten : katholieken, kartellisten, daensisten en een afzonderlijke kandidaat.

Kortrijk. — 3 lijsten : katholieken, kartellisten, daensisten.

Veurne-Dixmuide-Oostende. — 2 lijsten : katholieken en liberalen.

Rousselaere-Thielt. — 4 lijsten : katholieken, liberalen en daensisten en eene lijst van neringdoeners.

Ieperen. — 2 lijsten : katholieken en cartellisten.

Namen.

Namen. — 3 lijsten : katholieken, kartellisten en eene afzonderlijke katholieke lijst.

Dinant-Philippeville. — Insgelijks 3 zulke lijsten.

Luxemburg.

Aarlen-Marche-Bastenaken. — 3 lijsten : katholieken, kartellisten en afgescheurden.

Virton-Neufchateau. — 2 lijsten : katholieken en kartellisten.

BUITENLAND.

Frankrijk

EENE MOEDER WERPT HAAR KIND DOOR HET VENSTER. — De Parijzer politie heeft in de rue de la Fidélité eene jonge dienstmeid aangehouden, zekere Pauline Dupont, geboortig van Harnes, die haar kind, pas enkele maanden oud, uit het venster der tweede verdieping had geworpen. Het arme wichtje werd op den slag gedood.

De jeugdige moedenaarster verklaarde heel kalm, dat de voedster haar kind niet meer betalen kon en zij daarom het kind, dat haar hinderde, door het venster wierp.

— DE MOORDENAAR VAN ELISA VANDAMME. — Dinsdag heeft te Parijs de ondervraging plaats gehad van Karel Ferdinand, de moordenaar van Eliza Vandamme, die haar lijk in stukken gesneden had. Gedurende drie uren heeft hij zonder de minste aandoening, het schrikkelijk schouwspel uiteen gedaan. Hij zegt dat hij haar onvrijwillig gedood heeft en het lijk in stukken gesneden heeft om zich niet te verraden. De onderzoeksrechter heeft hem vervolgens naar zijne woning doen overbrengen, en heeft eenen borstel, een nieuw scheermes en eenen hamer aangeslagen, waarmede hij de beenderen verbrijzelde.

— MAZELEN IN DE KAZERNE. — In de kazerne van Eonal liggen 60 soldaten van het 149e linieregiment aangetast van de mazelen in het krijgsgasthuis.

— BRANDKOFFERDIEFTE OP EEN SCHIP TE TOULON. — Woensdag morgend werd een werkman van de Forges-et-Chantiers, te Toulon, aangehouden, wegens medeplichtigheid aan den diefstal van den brandkoffer aan boord van de Braziliaansche boot « Benjamin Constant. » In de roeiboot, waarmede men den diefstal heeft beguan, werd een boor gevonden dat aan de Forges-et-Chantiers to-behoort, zoodat werklieden van dit huis den diefstal moeten gepleegd hebben. 's Avonds werden nog drie slechtbefaamde werklieden derzelfde werkhuizen aangehouden.

— LUCHTREIZIGERS GEKWEYST. — Woensdag namiddag namen Paulhan, Van den Born, Latham, Legagneux en Chavez, te Lyon (Frankrijk), deel aan de verschillige prijskampen voor luchtvaart.

Metrot had insgelijks zijn vliegtoestel gereed gemaakt, en bij de eerste proef, op geringe hoogte, bleef plotseling de cylinder staan. De machien zweukte om, raakte den grond, zoodat de luchtvaarder ten gronde geslingerd werd, en gelukkiglijk slechts lichte verwondingen bekwam.

In Amerika kwam woensdag insgelijks een ongeluk over aan twee luchtvaarders.

Volgens een telegram uit Glasgow (Kintucky) werden daar twee luchtreizigers bewusteloos en gekwetst gevonden.

Zij werden herkend als zijnde MM. Hollandforbis, onder-voorzitter der Amerikaansche Luchtvaarders-Club, en Yotes Carrington, die woensdag morgend van Quincy (Illinois) vertrokken waren per luchtballon, voor eene afstandsproef. De ballon werd gescheurd teruggevonden. Men kent de oorzaak der ramp niet.

— MOORDPOGING OP EENEN NOTARIS. — Dinsdag avond is te Villasavary (Frankrijk) op den notaris Desarnaud eene moordpoging gepleegd.

Zekere Kennavayre, 65 jaar oud, woonende te Castelnaudry, was hem raad komen vragen nopens eenen akt der verkooping van een stuk land door den notaris gedaan.

Kennavayre beweerde recht te hebben op de helft van den oogst.

De notaris verklaarde dat zijn eisch ongegrond was ; daarop trok hij eenen revolver uit den zak en schoot naar M. Desarnaud, zonder hem te treffen.

De dader der moordpoging heeft zich gevangen gegeven. Hij werd in het gevang opgesloten.

— PARIJS MET OVERSTROOMING BEDREIGD — Woensdag is de regen zoo overvloedig gevallen te Parijs en omtrek, dat 's avonds in rijke straten onder water stonden ; de lage gedeelten van verschillige wijken zijn opnieuw bedaald ontoegankelijk geworden. Het verkeer is op vele plaatsen onderbroken.

Ten einde van de Straatburgslaan is de weg moeten afgesloten worden, wegens het groot gevaar door het overvloedig water.

Om 8 ure ontbrak het elektrisch licht op de Republieklaan, wegens de overstrooming.

— TER DOOD VEROORDEELD. — Het assisenhof der Marne heeft den genaamden Alphonse Meyer, tab ikant van rouwkronen te Reims, beschuldigd van op 21 Augustus 1909 den gemaamden Jules Louis, inkasseerder te Reims, vermoord te hebben, ter dood veroordeeld.

Jules Louis was met revolverschoten vermoord in den trein, terwijl hij naar Reims terugkeerde. Het lijk was op den spoorweg geworpen. Diefstal was de drijfveer der misdaad. Eene som van 18,000 fr., die hij bij zich had, was verdwenen. Nietegenstaande de zwaarste vermoedens, heeft Meyer steeds zijne onschuld staande gehouden.

Duitschland

VROUWEN SOLDATEN. — Maandag nacht stelde de officier der ronde vast, in het kwartier van het eerste Beiersch regiment van de schutterij, dat er in eene kamer twee vrouwen waren.

Uit de ondervraging der buitengewone bewoners bleek, dat zij van goede familie waren ; daags te voren hadden zij deel genomen aan een militair feest en hadden zich daarna vermomd in ordonanzen, om zoo in het kwartier te geraken, zonder bemerkt te worden. Maar, indien het binnengaan gemakkelijk ging, het vertrekken was moeilijker, want men moest een regelmatig verlof hebben en het was aldus, dat zij in de kamer moesten blijven.

De beide vrouwen zullen vervolgd worden wegens woonschennis en dragen van verboden kleederen.

— HIJ WAS TE DOM. — De krijgsraad te Hamburg heeft een soldaat vrijgesproken, omdat hij te dom was om straf te verdienen

Op zekeren dag had een onder-officier, die recruten moest africhten, aan zijne manschappen verteld, dat een soldaat de pijn aan een verpletterden vinger zoo heldhaftig gedragen had, dat men hem daarvoor tot korporaal bevorderd had. Een fuselier van het 31e regiment infanterie, knoopte zich dit in het oor en besloot, ook eene poging te doen om op die wijze hooger op te komen.

Hij ging naar eene zekere plaats en sneed zich daar met groote koelbloedigheid den pink van de linkerhand af. Daarna rapporteerde hij aan zijne meerderen, dat hij zich bij eene schietoefening bij ongeluk den pink had afgeschoten. In het hospitaal begreep men dadelijk dat het verhaal verzonnen was, en zoo werd de fuselier voor den krijgsraad gedaagd, onder de beschuldiging dat hij zich zelf verminkt had, om van zijn militairen dienstplicht af te komen

Voor den krijgsraad bekende de beschuldigde, dat hij zich zelf verminkt had, om vooruit te komen, en verklaarde hij, dat hij met hart en ziel soldaat was. Al zijne meerderen getuigden van hem, dat hij oliedom was, en zijn vroegere onderwijzer verklaarde, dat hij, toen hij van school ging, de verstandelijke ontwikkeling van een jongen van negen jaar had.

De krijgsauditeur noemde hem een groot kind, dat voor zijne daad niet verantwoordelijk geacht kon worden, en de krijgsraad vereenigde zich met die opvatting, zoodat de man wegens zijne overgroote domheid vrij is gesproken.

— EEN DRAMA. — Een vreeselijk tooneel had dinsdag plaats te Colmar. De kantienhouder Müller, van het 14e dragonders, was blijven staan op den overweg van de spoorbaan aan de Logelbachstraat en poogde zich met zijn zakmes de keel af te snijden. Terwijl het publiek, op dat oogenblik zeer talrijk, langs alle kanten de vlucht nam, wierp een spoorwegbediende zich op den wanhopige en poogde hem zijn mes te ontrukken. Tijdens de worsteling vielen de twee mannen op de spoorbaan. Een kreet van afschuw weerklonk. De trein van Straatsburg was in aantocht. De zinneloze klampte zich vast aan den bediende en poogde hem mede te sleuren in de dood. Met eene geweldige poging gelukte de bediende er in zich los te rukken en de trein snorde voorbij. Men raapte Müller op met een afgereden voet.

De kantienhouder gaf se lert eenige dagen teekens van zinn loo-heid. 's Morgends was hij met zijn kind uitgegaan. Men vermoedt stelt dat hij het ergens verlaten heeft, vóór zijne poging tot zelfmoord.

Rusland

VREESELIJK FAMILIEDRAMA. — In het huis van den zeer rijken Petersburger koopman, Grischin, gebeurde een vreeselijk familiedrama.

De kapitein der lijfwacht, Ostrolawsky, had zich met Olga Grischin verloofd. Gedurende den maaltijd had de verloofde veel gedronken en bij zegde, dat alle koophieden bedriegers zijn. De beide zonen van den koopman protesteerden heftig en het kwam tot een twist.

Ostrolawsky werd woedend, trok een revolver uit den zak en schoot een van beide zonen dood. Daarop ontstond een onbeschrijflijk tooneel. Alle aanwezigen wierpen zich op den kapitein, die met verdere kogels zijnen toekomstigen zwager en den ouden Grischin zwaar en zijne bruid licht wondde. Ostrolawsky werd aangehouden.

—EEN BEDELAAR-MILLIONNAIR. — Een 40-jarige bedelaar, die sedert 10 jaar aan het Volhonskykerkhof te St Peter-burg zit, heeft thans het groot lot van 200 duizend roebels (785,000 fr.) gewonnen in de trekking van de 2e Russische leening.

De arme man (?) bezit te Mosko drie groote huizen, in het gouvernement Vitibik een eigendom van 200,000 fr. en op de Stoutshank heeft hij 100,000 roebels (393,000 fr.) Hij was een tijd lang stagiairs-advokaat te Mosko, en leidt thans een echt bedelaarsleven.

Amerika

HANDELAAR BIJ DAG, ROOVER BIJ NACHT. — De politie van Springfield stelde een zonderling geval vast. Een gekend handelaar, Spenier genaamd, was aangehouden geworden, beschuldigd van inbraak.

In zijne eerste ondervraging, bekende Spenier dat hij een tweevoudig bestaan had geleid.

In den dag was hij de groothandelaar, zijne zaken doende en de algemeene achting in de handelswereld genietend. 's Nachts veranderde hij zich in gemaskerd bandiet, gewapend met dolk en revolver, brak de huizen binnen en plunderde, en deinsde zelfs niet voor een moord terug.

— DE AARDBEVING. — De « Frank Zig » meldt dat de aardbevingen in Costa Rica aanhouden. De bevolking verkeert in duizend vreezen. Behalve Cartago zijn ook Paroisa, Ori omogo en verscheidene kleine plaatsen verwoest. Het aantal dooden wordt in het geheel op 2500 geschat ; en er zijn evenvele gekwetsten, van wie er velen elk uur bezwijken. Ten gevolge van de groote hitte gaan de lijken snel in ontbinding over. Men is bang voor het uitbreken van ziekten. Duizenden menschen zonder dak boven het hoofd kampeeren in het veld. D' Bocanetera, een lid van het Midden-Amerikaansche hof van arbitrage, heeft met drie kinderen San José bereikt. Zijne vrouw en zijn jongste kind zijn omgekomen.

BINNENLAND.

LUIK. — Het was op den oever van den vijver der Boulevards d'Avroy. Een kerel had er drie prachtige eenden gevangen, en spoedde zich weg met zijnen buit. Doch een policieagent had het gezien ; echter was de dief hem verscheiden honderden meters vooruit, en het was goed mogelijk dat hij hem niet zou kunnen inhalen. M. L., de eigenaar van een schoonen herdershond « van Groenendael », was met zijn beest in den square aan 't wandelen. Op zijn bevel zette het slimme dier den deugniet achterna ; eenen oogenblik later was deze ingehaald, en staangehouden geworden tot de agent bijkwam. De dief, zekere W., is naar den amigo gevoerd geworden.

— Een 7-jarige knaap, met name Antoon Janssens, wiens ouders de Grande-Bèche-straat bewonen, was met zijnen broeder Robrecht gaan spelen op de Amercoeurkaai tegenover de Naraichersstraat. Op een gegeven oogenblik viel het knaapje, dat een misslap gedaan had, in de Derivatie. Een voorbijganger, M. Armand Rondelet, woonachtig in de Varinstraat, snelde het kind ter hulp, en gelukte erin, echter niet zonder moeite, het op den oever te trekken. Hij droeg het een naburig huis binnen, waar het de noodige zorgen ontving. Het knaapje werd vervolgens naar de ouderlijke woning overgebracht. Het zal er met een koud bad van af zijn.

VIERSET. — Donderdag morgen, ging de 62-jarige Lodewijk Franck, die met zijne drie broeders eene pachthoeve uitbaat ten gehuchte Limet, met eenen hengst uit. In eene steeg gekomen langs eene weide, waarin paarden graasden, begon het dier te slaan. Opeen kreeg Franck een zoo geweldigen hoefslag in volle borst dat hij ten gronde tuimelde. Het dier keerde vervolgens in volle vaart naar de hoeve terug. Toen zij zijnen geleider niet zagen, gingen de broeders op zoek naar hem, en vonden zijn lijk in de steeg. Heer doctor Detroux van Modave, werd bijgeroepen, doch hij kon slechts het overlijden bestatigen.

SERAING. — Na verleden Dinsdag avond, rond 6 ure, zijne dagelijksche taak volbooid te hebben, keerde de genaamde Louis Schelling naar huis terug. In de Cockerillstraat, zagen zijne twee broeders, die een weinig achter hem aankwamen, den ongelukkige wankelen, en ten groude storten. Zij droegen hem het huis van M. Jarbinet binnen, waar heer doctor Labaye hem kwam verplegen. Dat alles was vruchteloos : de man had reeds opgehouden te leven. Schelling, een vader van 3 kinderen, was slechts 51 jaar oud. De geneesheer heeft de oorzaak des overlijdens niet onmiddellijk kunnen vaststellen.

CHAUDFONTAINE. — Woensdag avond, rond 5 ure, werden twee werklieden, Lacroix, van Forêt en Sépulcre, van Trooz, in de groef van Ninane (Chaudfontaine) door eene instorting bedolven.

Men kon de beide slachtoffers aldra bevrijden. Lacroix, die eene schedelbreuk opliep, overleed spoedig. Sépulcre kwam er met eenige kleine verwondingen aan de beenen van af.

— DE WREEDE MISDAAD VAN LA SAUVENIÈRE. — De heeren onderzoeksrechters Gruppin van Amiens en Hanoteau, van Verviers, zijn tot de overtuiging gekomen dat de afgrijselijke misdaad door vier personen moet gepleegd zijn.

Het is nu vasigesteld dat de vier schurken op 27 December, dag der misdaad, samenkwamen in de Noordstatie, te Brussel, waar vier koepons heen en weer Brussel-Spa hun afgeleverd werden. Na dien dag zag men de gasten niet meer terug en hun spoor werd slechts in Frankrijk ontdekt.

Zulks legt uit hoe de vier slachtoffers bijna op betzelfde oogenblik vermoord werden.

BOMBAYE. — MOORD. — Mevr. de weduwe Eygen, echtgenoote Rademaekers, hield eene kleine herberg op de baan van Bombaye naar Visé (Luik).

Deze vrouw werd Dinsdag morgend, door werklieden die naar hunen arbeid gingen, vermoord in haren zetel gevonden. Aan het hoofd is eene groote wonde zichtbaar.

De moordenaar, die diefstal voor drijfveer had, moet met leege handen weer heengegaan zijn, want de vrouw had geen geld in huis.

BRUSSEL. — JENEBDRAMA. — Frans Van G., een braaf werkman, heeft als echtgenoote eene vrouw, die drinkt

Maandag avond thuis komend, vond hij haar smoordronken op den grond ligger. Hij werd hierover zoo woedend, dat hij haar hevig sloeg en haar wellicht gedood zou hebben indien geburen niet tusschen gekomen waren.

Zeer zwaar gekwetst werd de vrouw naar het gasthuis gedragen, terwijl de policie tegen den man proces-verbaal opmaakte.

SCHAERBEEK. — MISLUKTE BANDIETERIJ. — Vrouw Vermeulen, eene groenselverkoopster, gaat alle dagen zeer vroeg naar de markt van Brussel en rust dan des namiddags uit van de vermoeidheid.

Dit moeten een paar jonge deugnieten geweten hebben, en zij wilden die kennis te nutte maken om eene winstgevende operatie te doen. Langs den appaarten ingang in huis komende, klommen zij tot aan de aanpkamer der vrouw, klopten en riepen dat hare dochter door den tram overreden was.

Zij sprong op, opende de deur en werd dadelijk aangevallen door de twee deugnieten, waarvan de een haar met eenen revolver bedreigde, terwijl de andere haar eene koord over het hoofd wilde slaan.

De vrouw kon echter vluchten en om hulp roepen, zoodat de indringers hun heil in de vlucht moesten zoeken. Zij klauterde langs een zoldervenster het dak op en werden na een uur jacht aangehouden door de geburen die hen, alvorens ze aan de policie af te leveren, grauw en blauw sloegen.

't Zijn twee jonge gasten van 16 en 17 jaar.

— TUSSCHEN MOEDER EN ZOON. — In de Van Haelenstraat, te Schaerbeek, wonen de echtelingen V., die een 17jarigen zoon hebben, een luiaard, een slechterik, die de belft van den tijd dronken is.

Maandag avond, dronken thuis komende, werd hij door zijne moeder berispt, en de jongen was bierover zoo gestoord, dat hij den stoofhaak nam en de moeder er mee slagen op het hoofd toebracht.

De vrouw liet dit niet langer gebeuren. Op bare beurt overmeesterde de gramschap haar ; zij nam een broodmes om den deugniet te treffen en bracht hem inderdaad wonden toe aan het hoofd en den rug, zoodat de zoon, door bloedverlies verzwakt, den stoofhaak liet vallen.

Een voorbijgaande policieofficier, wiens aandacht door het gerucht was, gaande gemaakt kwam binnen, juist op het oogenblik dat de zoon ineen zakte.

Hij liep om den dokter, die den gekwetste naar het gasthuis deed brengen. De moeder had ook bloedige kwetsuren, maar deze zijn niet erg.

— DE ZAAK VAN THIRIMONT GECLASSEERD. — Eene gebeurtenis, die van aard is om te maken dat die zonderlinge zaak nooit zal opgelost worden, heeft plotseling een einde aan het onderzoek komen stellen.

Vrouw Devergnies is gestorven in het zinnetoozengesticht te Bergen, waar zij sedert hare intrede, in eenen staat van neerslachtigheid verkeerde, die een dergelijk einde deed voorzien. De wetsgeneesheeren, verkloard hebbende dat de dood aan eene natuurlijke oorzaak toe te schrijven is, zoo heeft 't parket besloten, geen onderzoek desaangaande te doen.

Alzoo eindigt, onopgelost deze droevige zaak, welke zoolang het publiek bezig hield.

— De klerk van eenen zaakwaarnemer. die eene som van 12,000 fr. moest gaan betalen. stapte aan de Naamsche poort te Brussel, van den tram en, door eene duizeling overvallen wordend, moest hij eene herberg binnengaan. Hij had nog zijne portefeuille onder den arm, maar toen hij eenige oogenblikken later weer bekwam, was deze op geheimzinige wijze verdwenen. Alle moeite om ze terug te vinden, waren vruchteloos.

— EEN DRAMA DER JALOERSCHHEID. — Een bloedigdrama toe te schrijven aan jaloerschheid, viel te Lembeek, tijdens de kermis voor.

De fabriekwerker G. L...., was afgewezen geworden door zijne beminde, sinds eenigen tijd, en dit ten gunste van een anderen fabriekwerker, Jan Havaux.

L.... zeer jaloersch, had gezworen zich te wreken. Maandag avond ontmoette hij zijne gewezen beminde, waarop hij steeds dol verzot was. Zij verliet juist eene danszaal met Havaux. Beide jongens kregen twist, terwijl het meisje vluchtte. Dra werden de mededingers handgemeen.

Plots, ziende dat hij het onderspits ging delven, trok Havaux een « lierenaar » en stak deze in den buik van L....

Deze viel neer, wreed lijdend, en werd naar zijne woonst geleid, waar de geneesheer zijn toestand zeer erg vond.

De beschuldigde werd angehouden en te Brussel opgesloten.

BRUSSEL. — Een policieagent heeft dinsdag eenen buitengewonen vond gedaan, namelijk een automobiel, dragende eene takplaat van de provincie Henegouwen.

— Een meisje uit Cinay, dienend als meid bij de echtgenooten Vermaille, Livornostraat, wilde het vuur bij middel van petrool aanwakkeren. Er gebeurde wat er gewoonlijk gebeurt : de vlam sloeg naar buiten en weldra stond het meisje gansch in brand. Haar toestand is gevaarlijk.

— INBRAAK. — Victor D., koffiehuisbediende, kreeg dinsdag namiddag eenen naamloozen brief, waarin hij verzocht werd, rond 5 ure, op De Brouckereplaats te zijn. De man trok er naar toe, maar na een uur vluchteloos wachten, ging hij terug naar huis. Daar vond hij alles in de grootste wanorde. Stoutmoedige dieven hadden hem uit zijn huis verwijderd, waren in zijne woning gedrongen en hadden de meubels opengebroken. Een kastje juweelen en eene som van 500 fr. zijn verdwenen.

BERGEN. — Zekeren Boniface L. van Ressaix, dronken zijnde, sneed, in eene herberg te Peronnes, zijnen ezel de beide ooren af, voor de klucht. Die akelige daad werd bedreven in bijwezen van vijftien verbruikers. De dierenbeul werd aangehouden.

NAMEN. — Te Jemeppe-sur-Sambre is het duk in estort van het huis, bewoond door de echtgenooten Dumont en hunne kinderen. De man kon zich onder het puin uitwerken en om hulp roepen. De vrouw was zoo erg gewond dat zij daags nadien stierf.

GENT. — Een jong Italiaan, 16 jaar, loopjongen bij een zijner landgenooten, handelaar, te Gent, poetste aldaar de plaat, voor drie dagen, na een belangrijken diefstal gepleegd te hebben ten nadeele zijns patroons. Hij kwam naar Brussel, kleedde zich van kop tot teen in het nieuw, bezocht de Tentoonstelling en vierde feest met jonge landgenooten, welke hij aldaar aantrof.

Gisteren morgend begaf de loopjongen

DE VERDWENEN
Millionnair

[13e vervolg]

Muriel stond nog geleund tegen den deurstijl, maar zij was ontzettend bleek, terwijl haar armen machteloos langs haar lichaam hingen. Een diep, een groot leed was op haar gelaatstrekken te lezen.

Het arme meisje had, bij het gezicht van het haastig opbergen door Carterbilt van de juweelen, met één slag het vreeselijke tooneel weer voor haar oogen zien opdoemen van de kamer haars vaders, met den dooden als 't ware geslachten man in het bed. Opnieuw doorleefde zij de beschuldiging van haar stiefmoeder en haar overhaaste vlucht. Zij had haar hart voelen bloeden bij de gedachte, dat zij door die beschuldiging zich van het slachtoffer had moeten verwijderen, in plaats van bij het lijk te blijven waken.

Zij weende niet, zij snikte niet, maar zij gevoelde zich als gebroken, als stervende.

Bij dat tooneel voelde Carterbilt de tranen in zijn oogen opwellen en nimmer tevoren had hij zoo zijn wilskracht moeten toonen als nu.

— Jufvrouw, zegde hij met weeke stem, waarin niet de minste hardheid lag, wees zoo goed binnen te komen. Ik moet u spreken

Gehoorzaam als een kind, wankelde zij naar een stoel nabij de tafel en wachtte, de handen over de knieën gevouwen. Haar geest was zoo in de war door heig en zij zoo-even gezien had, dat zij niet meer wist of zij zich tegenover den moordenaar haars vaders bevond of tegenover haar meester. De smart had haar gemaakt tot iets passief, een wezen zonder wil, gereed om te gehoorzamen aan ieder, die haar bevelen zou. Op dat oogenblik zou men haar hebben kunnen vragen, waarom zij in dit huis vertoefde, zonder dat zij er antwoord op had kunnen geven. Het eenige wat zij gevoelde was, dat zij leed, onnoemelijk leed.

Wat Carterbilt betreft, nadat hij zich alweer beheold had, dapper en zelfs hard tegen haar te zijn, zichzelf zeggende, dat daar tegenover hem een volleerde comediante zat, aarzelde hij en wist bij niet hoe hij eigenlijk zou beginnen.

— Jufvrouw, ving hij eindelijk aan zooveel mogelijk trachtende de aandoening, die hem overmeesterde, te bedwingen, ik verzoek u uzelf in gedachte weer te verplaatsen naar onze eerste ontmoeting aan Charing Cross.

Muriel antwoordde niet, maar richtte haar klare oogen op hem.

— Kunt gij dat ? herhaalde hij verlangend naar het antwoord.

— Ja, mijnheer, antwoordde zij met zwakke stem.

— Toen gij mij aansprakt in de statie, scheent gij ten prooi aan een groote droefheid. Ook scheen het mij toe, dat gij bevreesd waart. Gij hebt mij verteld dat gij in de grootste haast Londen moest verlaten. Herinnert ge u dat alles, jufvrouw ?

— Ja, mijnheer, luidde het antwoord van Muriel weer, die oog-rust werd over het begin van het onderhoud en niet begreep waarheen hij wilde met het gesprek.

— Welnu, jufvrouw, uw ongerustheid trof mij bijzonder en, zoo ik u niet naar de reden er van gevraagd heb, zoo is dat uit een zekere mate van bescheidenheid, door u zeker op prijs gesteld.

Muriel boog het hoofd.

— Nu echter, vervolgde Carterbilt, zijn de omstandigheden veranderd en heb ik zeer ernstige redenen (zijn stem klonk bij die woorden om te weten, wat ik u toen niet vroeg. Kunt gij mij zeggen, juf-rouw, waarom gij tegen middernacht aan Charing Cross waart, in een stemming als ik zooeven al omschreven heb ?

Muriel werd zoo mogelijk nog bleeker en de smart, die van haar gelaat te lezen was, nam zoo'n afmeting aan, dat Carterbilt er bang voor werd. Zij gevoelde zich plotseling zóó verlaten, zóó wanhopend, dat zij op het punt stond alles van dien verschrikkelijken avond te vertellen en de woorden haar al op de lippen kwamen, toen haar oogen vielen op het zwartbruine valies met de gestolen juweelen.

Toen gevoelde zij ineens een vreeselijk verwijt in zich opkomen. Was haar energie dan al zoover verminderd, dat zij aan een vreemde de meest intieme nooden van haar leven moest vertellen ? En aan welken vreemdeling, gerechte hemel ? Aan hem, dien zij verdacht de handen geslagen te hebben aan het leven haars vaders ! Aan hem, dien zij in het bezit had gezien van de diamanten, zonder dat hij zich omtrent dat bezit verklaard had.

Niettem n, die opstand in haar uitte zich niet in bittere woorden. Het meisje beheerschte zich, bleef beleefd en zegde eenvoudig :

— Hou t mij ten goede, mijnheer, daarop kan ik u niet antwoorden.

Carterbilt, die gezworen had het onderhoud niet te eindigen alvorens hij alles zou te weten zijn gekomen, verweet zich nu zijn wreedheid het lieve kind zoo te martelen. Hij had er immers mee kunnen volstaan zijn bestaan van het hare te scheiden door haar te doen vertrekken. Daarmede was de gehele kwestie opgelost. Hij zag Muriel opleven en ging ; hij trachtte in haar hart te lezen en hij gevoelde een sterke neiging in zich opkomen om de zaken maar op haar beloop te laten en als med-plichtige — door het weten van de misdaad — voort te leven. Toch wilde hij nog een poging wagen.

— Mijn kind, zegde hij, ik verzeker u, dat ge ongelijk hebt met uw geheim niet aan mij toe te vertrouwen. Ik heb niets kwaads met u voor. Ge hebt mij groote toewijding betoond op het oogenblik, dat ik veel zorg noodig had. Wat er ook geb urd is in het verleden, en wat er nog moge geschieden in de toekomst, ge kunt rekenen op mijn erkentelijkheid

Muriel keek hem bij die woorden « verleden » en « toekomst » verschrikt aan.

— Spreek dan toch, vervolgde Carterbilt. Misschien heb ik zooeven mijn vragen zoodanig gesteld, dat er alleen nieuwsgierigheid door u achter gezocht werd. Ik verzeker u, dat het niet het geval is. Ik heb er zeer ernstige redenen voor en God is mijn getuige, dat ik u, zooveel in mijn vermogen is, zal helpen. Een enkel woord maar en ik zal tevreden zijn. Zeg mij, waar ge geweest zijt een uur voordat ik u aan Charing Cross ontmoette.

Muriel sloakte een hartverscheurenden kreet, alsof men haar een dolk in de keel had geplant. Haar oogen werden groot en starend ; zij richtte zich van haar stoel op, boog viel ommeddellijk voorover op tafel, terwijl haar vingers krampachtig in het tafelkleed grepen. Zoo bleef zij liggen, hartverscheurend snikkend, zooals alleen iemand kan doen, die onder hevig leed gebukt gaat.

Tegenover dit tooneel dacht Carterbilt zijn bezinning te verliezen. Hij stond op, liep op haar toe, nam haar in zijn armen en legde haar van tranen doorweekt gezichtje op zijn schouders.

— O ! ellendeling, die ik ben !... riep hij uit. O ! hart van steen !....

Hij trachtte Muriel te sussen, zooals een moeder haar kind doet. En zij ? Ze liet hem begaan, want ze had geen flauw begrip van heigeen haar overkwam en zij vermoedde zelfs niet, dat de moordenaar haars vaders haar in zijne sterke armen wiegde.

— Kom ! zegde Carterbilt op teederen toon, het is gedaan. Ik zweer het u, ik zal niets meer vragen. Ge kunt uw geheim bewaren, voor altijd. Ik kan u niet zien lijden. Ik wil u niet zien lijden. Ik zal u beschermen, ik zal u verdedigen. Uw vijanden zullen niet weten, waar ge u bevindt. Ween nu toch niet meer....

Carterbilt wist niet meer wat hij zegde : de smart van Muriel had hem alles doen vergeten. Hij sprak om te spreken, om leven te hooren, om iets te kunnen veranderen in dien vreeselijken toestand.

Nog steeds lag haar hoofd op zijn schouder en dit scheen haar ten slotte te kalmeeren. Maar toen naar bezinning terugkeerde kwam hiermede de weteuschap, dat zij ondersteund werd door een moordenaar.

Het vreemde evenwel van het geval was, dat zij zich veilig voelde aan zijn borst, iets wat zij tegen niemand had durven zeggen. Het was haar alsof zij zich in een schuilplaats bevond, waar niemand haar kwaad kon doen. Zij moest zich van hem losrukken, dat begreep zij, maar het was voor haar als een smartelijk verlies.

Was zij dan zoo zwak en onthrak het haar *dan geheel aan wilskracht op dat oogenblik.*

In plaats van zich wild los te maken, deed zij het kalm en zette zich toen op een divan in zijn nabijheid. Waarop Carterbilt, die nog de zinnen kwijt was, naar een aangrenzend vertrek ging en daar een glas wijn inschonk. Niet echter voor zichzelf. Hij begaf zich weer naar Muriel en, op zijn knieën liggend, deed hij haar van den opwekkenden drank drinken.

Toen zij eindelijk zichzelf weer wat meester was, sprak hij opnieuw tot haar, baar nu echter bebandelend als een kostbare plant, die bij de minste beleedigiug kan breken of sterven.

— Luister, zegde hij op langzamen, zachten toon. Neen, kijk mij maar niet aan ; sluit de oogen. Ik wil u niet meer doen lijden. Ik zal nooit meer de kracht hebben u te doen lijden, wat er ook gebeure. Maar er zijn dingen, die gezegd moeten worden tusschen ons, wil het mogelijk zijn, dat wij langer bij elkander blijven. En ik wil niet dat ge reeds van mij vandaan gaat. O ! spreek niet ! Ik zal het zeggen, ik moet het zeggen, maar op een wijze, dat ge het alleen kunt begrijpen. Luister nu goed.

Carterbilt hield een oogenblik op en vervolgde toen :

— Ik weet, hetgeen u bekend is.

Muriel rilde en opende de oogen.

— Ik weet, hetgeen u bekend is, herhaalde hij

Het jonge meisje zegde in zichzelf :

— Hij weet, dat ik hem schuldig weet.

Daarop zegde zij met zwakke stem :

— En wat zult ge doen ?

— De bekentenis ! dacht de millionnair. « Wat zult ge doen ? » beduidt : « Zult ge mij uitleveren ? » Hij antwoordde :

— Ik zal niet doen wat ik verplicht was te doen. Nimmer zal ik er toe kunnen besluiten.

Muriel begreep er dit uit : « Ik moest de gestolen voorwerpen teruggeven en mij aan de jus icie bekend maken of vluchten. »

Zij was verbaasd over zichzelf, dat zij zoo kalm kon spreken met den moordenaar, want dat hij het was, daarean twijfelde zij na die geheimzinnige bekentenis geen oogenblik meer.

Geruimen tijd heerschte er stilzwijgen. Daarna sprak Carterbilt nog eens. Met zijn ernstige stem zegde hij niets anders dan :

— Alles is nu gezegd.

Muriel antwoordde niet.

— Alles is gezegd, herhaalde de millionnair en ik heb alles vergeten. Dat God mij vergeve.

Toen stond hij op en liep door het vertrek. Hij hield stil voor een oud, beschilderd paneel, naast den schoorsteen en drukte met een zijner vingers op een der talrijke figuren. Onmiddellijk hierop opende zich het paneel, doorgang verleenend naar een donkere gang en hoog genoeg, dat een mensch er rechtop in kon gaan.

— Dat huis is zeer oud, zegde hij, zich tot Muriel wendend, die met verbazing zijn handelwijze volgde. In den tijd toen dit kasteel gebouwd werd, waren de bewoners vooral des nachts, nooit zeker van hun leven. Als het hun koning of hun leenheer behaagde, waren zij in een minimum van tijd ontvoerd of naar het schavot gebracht. Ook in de gevangenis geraakte men in dien tijd zonder vele bezwaren. Daarom nam men eenige voorzorgen, om te kunnen ontsnappen, voordat men de band op hen kon leggen. Een van die voorzorgen is deze verborgen uitgang. De gang, die ge daar ziet, komt twee mijlen verder in het bosch uit. Als men de gang uit is, moet men tweehonderd meters rechtuit loopen, om een dwarsweg te bereiken, die naar de statie leidt. Ik heb dien weg al bewandeld met den persoon, die mij de bezitting heeft getoond. Ziehier de wijze waarop men den toegang kan openen en sluiten.

Dit zeggende, opende en sloot Carterbilt het geheime paneel tweemaal achtereen. Daarna opende hij den toegang nog eens nam 't bruine valies en zette het aan de binnenzijde van het paneel, waarop hij het weer sloot.

Muriel dacht :

— Ik droom, ik moet droomen sedert twee dagen. Wanneer zal ik ontwaken ?

(t Vervolgt.)